

Т. В. Басанець, С. Г. Крижевська

Зяблови

ЗЯБЛОВИ – родина митців.

Ігор Васильович (16. 01. 1949, Одеса) – художник монументально-декоративного мистецтва, живописець. Член НСХУ (1987). Закін. Одес. художнє (1969; викл. *Г. Павлюк, О. Слешинський*) та Строганов. худож.-пром. (Москва, 1980; викл. *М. Дьоміна, О. Флерова*) училища. Від 1982 – учасник всеукр., всесоюз., зарубіж. мистецьких виставок. Персон. – у Швайфурті та Гамбурзі (обидва – Німеччина, 1995), Карантеку (2000), Кемпері, Понт-Авені (обидві – 2004; усі – Франція), Одесі (2002, 2009). Для твор. манери притаманні романтизм, сприйняття світу, пульсуючий колір. Автор скульптур. композицій «Цирк і театр» (1982), «Викрадення Європи» (1985), «Пори року» (1986, співавт.), «Земля», «Легенди Смотрича» (обидві – 1987), «Прогулянки» (1991), «Гра води» (1993), живопис. триптихів «В Аркадії» (1995), «Paradise» (1998), «Цієї музики чудові звуки» (2003). Його дружина

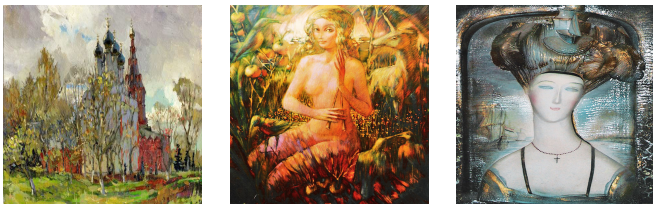
Наталія Василівна (20. 03. 1950, Одеса) – художниця декоративно-ужиткового мистецтва. Член НСХУ (1987). Закін. Одес. художнє (1979; викл. [Т. Єгорова](#)) та Строганов. худож.-пром. (1979; викл. *З. Федоров, Г. Шабанов*) училища. Працювала гол. художником Городниц. фарфор. заводу (Житомир. обл., 1979–84). На творчій роботі. Учасниця мистецьких виставок від 1980. Персон. – в Одесі (1999, 2002), Кемпері, Бреомі (обидва – Франція; 2002, 2004, 2006). Творчість зосереджена на керам. пластиці фарфору і шамоту, в якому *З.* шукає стилізовані форми, витончені лінії розпису. У формобудові керам. творів домінує жін. образ, у розписах – декор.-образні елементи рослин. орнаментів. Серед її творів – ваза «Лісова пісня» (1982, співавт.); декор. композиції «Початок» (1982), «Театр» (1983), «Пори року» (1984), «Осінь» (1986), «Небо», «Легенди Смотрича» (обидві – 1987),

диптих «Дерево» (1998); декор. пласти «Очікування» (2006), «Споглядаючи мушлю», «Поява» (обидва – 2008); акварель «Дама з камеліями» (2004). Окремі їхні роботи зберігаються в Одес. ХМ, Музеї Городниц. фарфор. заводу. Їхній син

Ярослав Ігорович (14. 04. 1977, Москва) – живописець. Член СХ РФ (2006). Закін. Одес. художнє училище (1998; викл. [В. Алікберов](#), *О. Лихоліт*), Рос. академію живопису, скульптури та архітектури (Москва, 2005; викл. І. Глазунов). На творчій роботі. Учасник мистецьких виставок від кін. 1990-х рр. Автор живопис. пейзажів у реаліст. манері. Створив етюди «Монастирський садок» (1999), «Біле море», «Кастилія», «Світанок на болоті», «У старій фортеці», «Човен у Нормандії» (усі – 2000); пейзажі «Лютий», «Квітень», «Прогулянка» (усі – 2002), «Вечоріє» (2003), «Сутінки», «Тече річка» (обидва – 2005), «Ранок» (2006).

Всеволод Ігорович (01. 08. 1983, Одеса) – реставратор. Закін. Одес. художнє училище (2004; викл. *В. Полнобродський*), Нац. академію образотвор. мистецтва і архітектури (Київ, 2009; викл. [В. Барінова-Кулеба](#)). Займається реставрацією станк. і монум. живопису.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Художники Одещини: Альбом. О., 2006;
2. Овтин Ю. Источники вдохновения Игоря Зяблова // Рабочая газ. 2009, 18 нояб.

Бібліографічний опис:

Зяблови / Т. В. Басанець, С. Г. Крижевська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14088>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).